

Finansdepartementet
103 33 Stockholm

Betänkandet Rapporteringspliktiga arrangemang - ett nytt regelverk på skatteområdet (SOU 2018:91)

(Fi2019/00102/S3)

Rent inhemska arrangemang

Kammarrätten anser inte att betänkandet innehåller tillräckligt underlag för att bedöma om det behövs regler om rapporteringsplikt för rent inhemska arrangemang, bl.a. eftersom det är mycket osäkert hur stort skattebortfallet är och hur stor del som skulle kunna åtgärdas med en sådan rapporterings-skyldighet. Det kan enligt kammarrätten ifrågasättas om det är rimligt att införa regler om rapportering av inhemska arrangemang när det redan från början förutsätts att lagens tillämpningsområde i väsentligt avseende kommer att behöva begränsas genom att Skatteverket meddelar föreskrifter om undantag.

Regelverket behöver förtydligas

Vidare noterar kammarrätten att det finns ett antal centrala begrepp i det föreslagna regelverket som är vaga och opreciserade. Det gäller t.ex. begreppen arrangemang och rådgivare vars innebörd är avgörande för lagens tillämpningsområde.

Ett stort antal vaga uttryck används i ett flertal paragrafer, t.ex. ”skulle kunna påverka” och ”skulle kunna försvåra”, ”första steget” och ”när det är lämpligt”.

Det är uppenbart att detta kommer att innebära tillämpningsproblem. Kammarrätten är medveten om att det i stor utsträckning är fråga om begrepp hämtade från direktivet, men anser att det är angeläget att man i det fortsatta lagstiftningsarbetet så långt möjligt försöker förtydliga och konkretisera regleringen genom beskrivningar och exempel. Det är särskilt viktigt eftersom regleringen är sanktionerad med en särskild avgift.

Skatteförmån

Enligt 13 § andra stycket förslaget till lag om rapporteringspliktiga arrangemang är det i vissa fall avgörande för om ett arrangemang är rapporteringspliktigt att ”en skatteförmån är den viktigaste fördel, eller en av de viktigaste fördelar, som

DATUM
2019-04-23DIARIENR
44/19

en person rimligen kan förvänta sig av arrangemanget". I allmänmotiveringen (s. 371) anges bl.a. att detta krav inte utgör en särskilt hög tröskel, men att det normalt inte torde vara uppfyllt om skatteförmånen uppgår till ett mycket litet belopp. Enligt kammarrättens bedömning stämmer inte lagtextens lydelse överens med de låga krav på skattefördel som allmänmotiveringen ger uttryck för.

Undantag för skyldigheten att lämna uppgifter som inte hunnit sammanställas

I betänkandet (s. 253) anges att uppgifter som avses i 33 b kap. 23 § skatteförfarandelagen (2011:1244) inte behöver lämnas om uppgifterna inte hunnit sammanställas i tid. Dessa får i stället lämnas vid utgången av nästa kalenderkvartal. Enligt utredningen behöver detta inte framgå uttryckligen av lagtexten. Eftersom det är fråga om en sanktionerad uppgiftsskyldighet är det enligt kammarrätten inte en godtagbar lösning. Det bör övervägas om undantagsbestämmelsen i 20 § kan justeras så att den omfattar nu aktuell situation.

Detta yttrande har beslutats av kammarrättslagmannen Raymond Grankvist, kammarrättsrådet Åsa Ståhl och kammarrättsrådet Maria Fröberg, föredragande.

Raymond Grankvist

Maria Fröberg